

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

bei Tarnawa-Gora, des 19-ten Dezember bei Turovice und des 19-ten Mai bei Krukienice genügt um in jedem 23-er schauerliche und blutige Reminiszenzen wachzurufen.

Was die Sonntage anbelangt, so waren an diesen gewöhnlich ermüdende Märsche, heftige Beschiessung durch fdl. Artillerie, verlustreiche Gefechte etc. Es ist evident, dass der gegenwärtige Krieg, wie überhaupt jede grössere Erschütterung der Menschheit den Aberglauben nicht nur beim Militär im Felde, sondern auch bei den Zivilbewohnern im Hinterlande begünstigt.

Mit dem Krieg in Zusammenhang hat das Metier der Wahrsagerinnen und Zigeunerinnen eine Glanzperiode erreicht. Es ist sonderbar, dass auch Damen der vornehmen Kreise auf Deutereien und Prophezeiungen viel halten, insbesondere aber ist es das Volk, speziell Bäuerinnen, die sich mit Vorliebe aus der Hand, oder aus Karten voraussagen lassen, welche Zukunft ihren Angehörigen im Felde bevorsteht, ob ihre Männer, Brüder etc. noch leben, ob sie verwundet oder krank sind und dergl. Die Zukunftsdeuterinnen und Kartenlegerinnen pflegen natürlich aus Geschäftsinteresse stets erfreuliche Dinge zu prophezeien.

Man hört oft behaupten, dass der Aberglaube dort beginnt, wo der Glaube aufhört, in der Wirklichkeit jedoch wurzelt der Glaube im älteren Aberglauben, der nach Grimm lediglich eine Religion für den ganz niederen Hausbedarf ist.

In den jetzigen Kriegszeiten macht man allgemein die Erfahrung, dass der Aberglauben in einem nahen Verhältnis zur Religion und Frömmigkeit steht. Es hat sich herausgestellt, dass die Religion und Gottesfurcht in Zeiten wo der Aberglauben grössere Dimensionen annimmt, besser zur Geltung kommt.

Nun schliesse ich mit den Worten Goethes der sagt: «Der Aberglaube gehört zum Wesen des Menschen. — Der Aberglaube ist die Poesie des Lebens.»

— Csak egyet szeretnék tudni. Fiam dr. Á. B. fiatal fiskális, szintén az ezrednél szolgált. Talán tetszik ismerni?

Egyik ismerős bajtárs apja állt előttem. Fiát szinte biztosan tudom, hogy elesett. Mit mondjak neki? Muszáj egy jámbor hazugsággal enyhíteni a nagy bizonytalanság fájdalmát. Szinte mohón kezdek a jóindulatú ámításba:

— Hogyne ismerném. Jó barátom.

— Mikor látta, kérem, utoljára?

— Tizenkilencedikén, augusztusban beszéltem vele. Semmi baja nem volt.

Az öreg úr arca nagyon komoly lesz:

— Biztos ez, kérem szépen?

— Egész biztos. Délután ötkor láttam...

Az öreg úr arcán végtelen komor bizalmatlanság ül. Zsebébe nyúl, kivesz egy levelet, odamutatja:

— Akkor igazán nem értem, mit jelent ez?...

Nézem a levelet. A harctérről jött vissza.

Rá volt írva szépen:

— A címzett augusztus 18-án elesett. Vissza a feladónak.

Ugy érzem, hogy folytatnom kell az ámítást:

— Ó, kérem, az ilyenek nem hivatalos és megbízható értesítések. A tábori postán ezer és millió levél van. Tévedés lesz... Én tizenkilencedikén láttam...

Az öreg úr arcán látom a kétség és bizalom nagy harcát. Sietve búcsúzom... Bent a kávéházban, szokatlan rossz a fekete... A régi, civilbeli asztaltársaság vitatkozik, hogy jól tettem-e, vagy rosszul ezt a kis ámítást... Magam sem tudom. De úgy látom, hogy ünnepelt sabáci hős létemre más-kor sem volna bátorságom szemébe mondani egy szomorú embernek, egy síró asszonynak, hogy ne várjon valakit haza a háborúból, a valakit, akít nagyon szeret, valakit, aki sohasem jön meg, valakit, aki véresen fekszik idegen földben... *Czebe László.*

A megírt esetnek az ad még különös érdekességet, hogy az elgyászolt bajtárs, dr. Acél Benő önkéntes nem halt meg. Sebesülten szerb fogságba került s 15 hónapi szenvedés után, Szerbia letörésekor kiszabadult s azóta már az orosz harctéren van.

